

כך ניצחנו את הטורקים (רשמים ממטס "אנטי – מרמרה" – 7.6.2013)

ונתחיל מהסוף:

בהקשר לפרשת קורח (א' ר"ח תמוז, 8 ביוני 2013 למניינם) כתב הרמב"ם: "עשרים וארבע מתנות ניתנו לכוהנים וכולן מפורשין בתורה ועל כולן ניתנה ברית לאהרון". ומה הקשר למטס ? תמיד נהגתי לדמיין את בני ישראל עומדים בתור על מנת להביא את מנחתם לכוהנים בבית המקדש, ונזכרתי בכך כשראיתי את המחזה הבא:

תמונה 1: מקצת מהתור להענקת המתנות ליגאל ←

הסבר קצר: במהלך ארוחת הערב שסיכמה את המטס (פרטים על המטס בהמשך), קם לפתע אחד האורחים, אחריו עוד אחד ועוד אחד ועוד.. כולם הסתדרו יפה בטור מול יגאל מירב, וכל אחד בתורו הודה ליגאל באנגלית-צרפתית והגיש ליגאל מתנה מקורית שהביא עימו מצרפת. מה לא היה שם – בקבוקי יין משובח (צרפתים, איך לא..), מלח מובחר ממחוז בריטני, פוסטרים נדירים מיום הטיסה הראשונה של אייר פראנס לישראל, שוקולדים משובחים, ספרים על תולדות התעופה בצרפת ועוד ועוד. ליגאל היה קצת קשה להתמודד עם שטף המתנות אבל לבסוף עמד במשימה בגבורה.

תמונה 2: יגאל וחלק מהמתנות (גילוי נאות

חלקן היו עבור 3 הטייסים הישראלים שהשתתפו במטס

וכעת לסיפור עצמו:

לפני כשבועיים צדה את עיני ידיעה קטנה בעיתון: בצירוף מקרים מעניין, מצלצל הטלפון ומצידי השני יגאל מירב ששואל: "אתה זוכר שלפני כמה חדשים ביקשתי שתשתתף לטיסה מחיפה למצדה במטס שיגיע ביוני ?". האמת שלא זכרתי אבל קישרתי עם הידיעה הנ"ל ועניתי ללא שהות "בוודאי".." יופי" אומר יגאל, "תגיע לשדה התעופה בחיפה ביום שישי הבא עד שעה 8 בבוקר". נו, כבר לא יכולתי לסגת וכמובן שהשבתי בחיוב.

בכניסה לטרמינל בחיפה נתקלתי בחבורת

אנשים מוזרים למדי – כולם מדברים צרפתית ועטויים אפודים זוהרים, משל היו בכנס נהגים שנתקעו בנתיבי איילון עם תקלה ברכב. מזל שזיהיתי ביניהם את יגאל, בעיצומו של הסבר

באנגלית לגבי הטיסה המתוכננת למצדה. לידו ניצבו רובי שפיגל, יהודי חביב מאד ויו"ר ה"בונדס" בבלגיה, נציגי רת"א, מנהל השדה וגם כבוד שר התיירות, מר עוזי לנדאו, שהצטרף אף הוא למטס.

לאחר התדריך וקביעת סדר ההמראות לפי מהירויות שיוט הלכנו למטוסים, התנענו והמראנו בסדר מופתי (17 מטוסים אמיתיים, לא אז"מים!) תוך הסתייעות בבקרה המקצועית של אנשי המגדל, מתוגברים ברן קליין מרת"א, ופנינו מזרחה לכיוון צלמון, משם דרומה מעל הר תבור (עם הסיבוב והצילומים המתחייבים של המנזר) ושוב מזרחה לאלומות ומשם טסנו דרומה בנתיבי ה CVFR. כמובן שלא היה רגע דל בקשר והיו גם רגעים משעשעים, די אם תדמינו 17 מטוסים מדווחים "כוכב הירדן" או "כוכב השחר", כולם במבטא צרפתי כבד (אתם מוזמנים לנסות, אבל לא בחברת אנשים נוספים, יכול להיות מביך), חבל שלא הקלטתי...בהנמכה לקראת מצדה תקתקו לא פחות מ 17 מצלמות לצורך הצילום המסורתי של מדי הגובה במטוסים בחציית גובה פני הים בכיוון

למטה, הנחיתה במצדה היתה מסודרת למדי, הרבה בזכות ההכוונה של מפעיל המנחת רוי וסגנו עלי אדמות – עלי, כך גם היתה החנייה. כיאה לטיול VIP כבר המתין לנו אוטובוס מפואר וממוזג שלקח את כל הכבודה לטיול המסורתי אל המצדה.

תמונה 4 המטוסים במצדה

לא אלאה אתכם בפרטים רבים, רק אציין שמהמצדה החבורה המשיכה ליום כיף במלון הוד, עם ארוחת צהרים מפנקת ובילוי בחוף הפרטי של המלון ובמתקניו. רוב הזמן החבורה התאמנה בשיפור טכניקת הציפה במים, וגם כאן נחלצנו לעזרתם כאשר ענת לקחה תחת חסותה את אחת האורחות שפחדה לצוף (אבל לא פחדה לטוס במטוס חד מנועי כל הדרך מצרפת לחיפה!) וכפי שאפשר לראות האורחת עשתה חייל ותוך כדי גם למדה לקרוא עברית..

תמונה 5: לימוד ציפה ולימוד עברית בכרטיס אחד

תמונה 6: תדריך לקראת המראה ממצדה

לאחר תדריך קצר תוך הסתייעות במעט הצל מתחת לכנף, המראנו חזרה לחיפה, הפעם דרך בית קמה והחוף.

הדרך חלפה בנעימים עד שראשון המטוסים הגיע לשדה דב, ומייד כשהתבררה לשדה דב גודל הצרה שעומדת ליפול עליהם (17 מטוסים חוצים צפונה במרווחים "אפסיים" של 2-3 דקות ביניהם) מרבית המטוסים שהיו עדיין תחת הבקרה הדרומית ("חגב") התבקשו לבצע מיידיית מעגלי המתנה במקומות בהם

נמצאו עד שירות קצת.. אני מקווה שבאותו זמן לא היו לווייני ריגול זרים מעל ישראל כי מחזה של 6-7 מטוסים מתחילים להסתובב במעגלים בו זמנית היה עלול להדיר שינה מעיני מומחי הביון שלהם, ולכן תדעו לאן זה יכול להידרדר משם.

לשבחם של הבקרים ב"חגב" ו"פלוטו", כמו גם בפלמחים ושדה דב ובהמשך גם מגדל חיפה, ייאמר כי למרות העומס החרגי וקשיי השפה האובייקטיביים (ראו לעיל לגבי ריבוי האותיות הגרוניות בשמות נקודות הדיווח) ניהול הבקרה היה מקצועי, יעיל ואדיב, וללא ספק תרם רבות להצלחת המטס.

לקראת ערב נחתנו בחיפה, ולאחר תדלוק המטוסים לקראת הטיסה חזרה לצרפת למחרת בבוקר (בסיועו של, מי אם לא, המתדלק המדופלם יגאל..), פרשנו למנוחה והתרעננו ונפגשנו לארוחת הערב המשותפת שמתוארת בתחילת הסיפור.

תמונה 7: מימין: ז'אן מישל (בגבו למצלמה, יו"ר ארגון הראלי ומארגן המטס), ענת (מובילת קבוצת המטוסים השניה), יגאל (המארגן הבלתי נלאה), מוטי (מוביל קבוצת המטוסים השלישית), רובי שפיגל (יו"ר הבונדס בבליה) ואיציק (המדריך המלווה). נעדר מהתמונה: נתן שרון (מוביל קבוצת המטוסים הראשונה).

תמונה 8: הקבוצה בסיור בירושלים

לסיכום: ללא ספק התהוותה לה קבוצה של טייסים צרפתיים שהתאהבו בארץ ישראל (וכבר נאמר שמלמעלה לא רואים את הבעיות והלכלוך...) ואשר ישמשו ללא ספק כשגרירי רצון טוב של ישראל בארצם. ותשכחו מהסטיגמות לגבי רמת החברתיות של הצרפתים: פגשנו אנשים נפלאים ממגוון גילאים ומקצועות כשהמשותף בין כולנו הינו אהבת הטיסה ואין לי ספק שיהיה המשך למטס זה בעתיד.